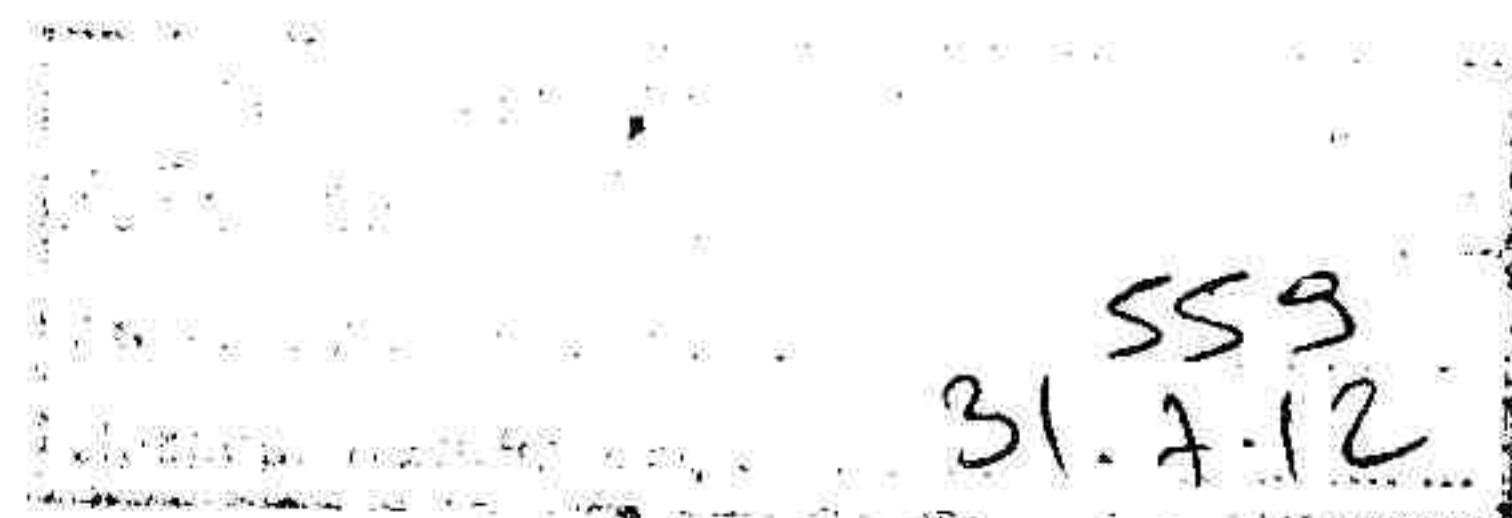

Προς τους κ.κ. Υπουργούς Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Υγείας

Θέμα: Απασχόληση ατόμων με αναπηρία

Η σύγχρονη κοινωνική μάστιγα της ανεργίας συνεχίζει να προσλαμβάνει όλο και πιο εφιαλτικές διαστάσεις. Με τις επιχειρήσεις να κλείνουν η μία μετά την άλλη και τις επενδύσεις στη χώρας μας προς το παρόν ανεκπλήρωτο όνειρο, η ανεργία συνεχίζει να διογκώνεται με δραματικούς ρυθμούς. Η οικονομική κρίση που πλήττει την χώρα μας έχει άμεσο αντίκτυπο στη μορφή και τη δομή της αγοράς εργασίας, που με τη σειρά της επηρεάζει ένα εξαιρετικά κρίσιμο μέγεθος, τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής με μεγάλα θύματα τα πλέον ευάλωτα τμήματα του πληθυσμού.

Τα άτομα με αναπηρία ή ειδικές ανάγκες βρίσκονται από τα πρώτα στις λίστες ανεργίας. Ο νόμος 2643/1998 «Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών και άλλες διατάξεις» υπήρξε το πρώτο βήμα για την έκφανση του κοινωνικού κράτους στη βάση που καθορίζει το άρθρο 21 του Συντάγματος για την προστασία της πολύτεκνης οικογένειας, των αναπήρων, των αναπήρων και θυμάτων πολέμου και ειρηνικής περιόδου και των τέκνων τους. Κύριος σκοπός του η ενίσχυση της εργασιακής απασχόλησης των ομάδων αυτών, τόσο στον ιδιωτικό όσο και το δημόσιο τομέα. Ο εν λόγω νόμος εμπλουτίστηκε περαιτέρω με το άρθρο 1 του ν. 2\3454/2006 «Ενίσχυση της οικογένειας και λοιπές διατάξεις», το οποίο και πρόσθεσε στις κατηγορίες προστασίας του ν. 2643/1998 και την κατηγορία των τριτέκνων.

Κι ενώ ο νόμος 2643/1998 ψηφίστηκε με τις καλύτερες των προθέσεων για την αντιμετώπιση ενός ιδιαίτερα κρίσιμου κοινωνικού προβλήματος, το αντίστροφο συμβαίνει μάλλον όσον αφορά τα αποτελέσματα της εφαρμογής του. Όσον αφορά την κατηγορία των αναπήρων και των ατόμων που αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας, τα τελευταία επίσημα στοιχεία που υπάρχουν για τη χώρα μας πηγαίνουν πολύ πίσω, στο έτος 2002, τέσσερα χρόνια μετά την ψήφιση του σχετικού νόμου, βάσει των οποίων το 18,2 % του πληθυσμού της χώρας μας αντιμετώπιζε κάποιο πρόβλημα υγείας ή κάποια αναπηρία και το 84% των ατόμων αυτών ήταν οικονομικά μη ενεργά, έναντι 58% του γενικού πληθυσμού. Η υπάρχουσα εμπειρία στη χώρα μας από το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, αλλά και από πριν, δείχνει ότι δεν δικαιολογείται καμιά αισιοδοξία, ότι τα πράγματα έχουν καλύτερεύσει.

Σύμφωνα με υπάρχουσα μελέτη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εντοπίζεται διαφορά μεγέθους σχεδόν 20 ποσοστιαίων μονάδων σε ευρωπαϊκό επίπεδο μεταξύ της απασχόλησης ατόμων με αναπηρία και αυτών δίχως αναπηρία, ενώ η ίδια μελέτη επεφύλασσε και μια αρνητική έκπληξη για τη χώρα μας, κατατάσσοντάς την στην πέμπτη χαμηλότερη θέση στην Ευρώπη όσον αφορά την απασχόληση ανθρώπων με τις εν λόγω δυσκολίες.

Η ευρωβουλευτής, κ. Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου σε πρόσφατη ερώτησή της προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αναφερόμενη και στα παραπάνω στοιχεία, ζήτησε να πληροφορηθεί εάν η Επιτροπή διαθέτει νεότερα στοιχεία για την απασχόληση των ατόμων με αναπηρία στην Ελλάδα αλλά και το βαθμό αποτελεσματικότητας των υφιστάμενων εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών, στο πλαίσιο της υποστηριζόμενης απασχόλησης τα τελευταία χρόνια. Επίσης, ζήτησε από την Επιτροπή για τις σχετικές κατευθύνσεις και πρωτοβουλίες της, προκειμένου να τονωθεί η απασχόληση στις συγκεκριμένες ομάδες, εν όψει της δημοσιονομικής προσαρμογής και παράλληλα της ανάγκης τόνωσης της ανάπτυξης και της απασχόλησης στην Ελλάδα.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί

Δεδομένης της Ευρωπαϊκής στρατηγικής για την αναπηρία 2010 -2020 και τους βασικούς τομείς δράσης, που περιλαμβάνουν και την αύξηση της απασχόλησης και που θα επηρεάσει και στο επίπεδο κρατών-μελών, ποια μέτρα και πολιτικές έχουν λάβει, ή προτίθενται να λάβουν, τα αρμόδια υπουργεία σχετικά με το θέμα αυτό, τόσο στο εσωτερικό της χώρας αλλά και ποιες οι συνεργασίες με τους σχετικούς ευρωπαϊκούς φορείς;
Αθήνα, 31 Ιουλίου 2012

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
Στ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών